

Do Grónska 2000

aneb

Poslední jízdní Hell' s víkend

Do Grónska!

27. 9. – 29.9. 2000

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	5581	0	0	14

Sraz je jako obvykle na stadiónu Pražačka v 16.00. V tuto dobu i vyjíždíme. Dnes se nikdo neopozdil, takže paráda. Prahu opouštíme přes Satalice, Radonice a Dehtáry. Z Radonic vede na severovýchod ošklivá a rozbitá silnice. Dneska se jí raději vyhneme. Máme dost času. A vítr v zádech. To je naprostá bomba. Svištíme si to nějakých 30 km/h na nejtěžší převody a jede to skoro samo. Dig si stěžuje, že už nemá kam řadit. Opravdu, pro takovéto podmínky by se vyplatilo mít vzadu o kolečko víc nebo větší přední táč.

Mrk.

V Zápech nakupujeme pití. Obsluhuje tu starší srdečný pán. Když mluvíme o pivu, nabízí veškerý svůj sortiment a doporučuje nám to nejlepší. I v Rumu se vyzná. Takhle nějak si představuju rozhovor s prodavači v Itálii, kdybychom jim bývali rozuměli. Zastavili jsme se v Brandýse u cykloprodejny. Zavřeno! Lotři! Z toho plyne, že o kolečko víc nebude. Protože jsme projeli Brandýs napříč a sjeli dolů, je tím určen směr další jízdy. Zpátky nahoru se nám opravdu nechce. Plyne z toho, že se zase budeme pohybovat „o silnici vedle“.

Dig.

A ta nás zavede do Kostelce nad Labem a odtud do Všetat.

Jede se báječně. Než jsme se rozkoukali, ocitli jsme se ve Všetatech. Objeli jsme kopec a do Košátek je to co by šutrem dohodil a zbytek do... proti větru.

Dig.

V Košátkách jsme v půl sedmé. Není to trapné, takhle brzo přijet do místa noclehu? Ubytováváme se v chatě, Martin zatápí v nových super kamnech a pak rozdělavá oheň na grilu. A celou dobu se u toho tváří tajemně. Totiž, tajemně se tváří už někdy od středy, kdy jsem se z něj, já zvědavka zvědavá, snažila vytáhnout, co plánuje. Byl ale neoblomný a Dig ho v tom ještě podporoval. Prej: „Nedělej si žádný starosti, ber to tak, že se Martin o páteční večeri postará“.

Vítejte na 2. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Tak tedy jo. Jsou venku a bojují s grilem. Já se válím v chatě před tepelným zdrojem, protože venku je zima. Kamna nádherně sálají, oheň v nich praská a hřeje ...

Zvenku to taky praská. Jdu se tam podívat a vidím, jak ostatní připravují na grilu maso. A ozývá se odtamtud: „Tohle otoč, tohle ještě ne. Sakra, tohle už je moc, dělej, sundej to, nebo to připálíme. Tak a honem další ...“. No radost na ně pohledět, i vůně se odtamtud line ... Honem připravuji talíře a prostírám na stole a už se to nese Hmmmm, to je vám paráda, když před vás někdo postaví jídlo, aniž byste se nějak podíleli na jeho přípravě. Masíčko je jedním slovem výborné, sláva a čest šéfkuchařům.

Po večeri hrajeme karty a je při tom neskutečná sranda. Vzpomněli jsme si i na takové hry jako je žumpa nebo švindl. To byste nevěřili, kolik je mezi námi švindlířů. Kolem desáté začalo drobně pršet. Ještě, že máme kola pod střechou. Po jedenácté se nám začaly klížit oči. Což je při karetních hrách, kdy musíte neustále přemýšlet a být ve střehu, docela hloupé. Proto raději jdeme spát. A ještě jeden naprosto nepodstatný důvod: chceme být zítra čerství na přejezd do Stráže pod Ralskem. Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Košátky	41.5	5625	44.2	19.3	17 - 10

Ráno 28.10. sobota

Po deváté nás budí přestřelka místní mafie. Nebo že by to byli myslivci na podzimním honu? Vstáváme. Neochotně a neradi. Snídáme. Ochotně a rádi. A hodně. Kolem půl jedenácté odjíždíme. Je pod mrakem, 11 °C. Mrk.

Projíždíme Košátkama a pokračujeme dál. Jede se parádně. Terén je mírně zvlněný, projíždíme jednu vesničku za druhou, rychlost jen málokdy klesne pod 22 km/h. Super. Neděje se nic významného. Projíždíme západním okrajem Mladé Boleslavi a v Josefově Dole uhýbáme na červenou turistickou značku. Pojedeme po ní jenom zhruba tři kilometry. Asi po 400 metrech jsme narazili na zajímavou stavbu. Napravo od cesty je jakýsi zámeček, ovšem ve značně dezolátním stavu. Upoutala nás skleněná kopule.

Tak na 2. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtete dál ...

Vítejte na 3. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Bude to pravděpodobně nějaká zimní zahrada. No uvidíme. Parkujeme kola a jdeme na prohlídku: nazout papuče a neklouzat se! Prolezáme rujny zámku. Je obrovský. Zvenku se teda zdá, že je maličký, ale vevnitř je spousta místností, několik pater a sklep. Jsme uvnitř skoro hodinu. Zejména kluci jsou z objevu nadšení, Martin dokonce uvažuje o koupi. Je fakt, že ve své původní kráse to muselo být opravdu nádherný.

Tak na 3. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 4. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Po prohlídce zase jedeme dál. Musíme překonat řeku Jizeru po mostě u elektrárny. Pak jedeme asi dva kilometry po louce do Podhradí. Nad vesnicí se tyčí hrad Zvířetice.

Jdeme se tam podívat. K branám se však musíme vyškrábat do kopce. Naštěstí to není vysoko a jsme tam za chvíli.

Tak na 4. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 5. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróška dojeli a co jsme přitom zažili.

Hrad je celkem úžasnej. Tedy hrad ... no... Už z něj mnoho nezbylo.

Polovina vysoké věže, několik zdí, studna, příkop... Prohlížíme si zbytky hradu založeného v r. 1285 Zdislavem z Lemberka. V 16. stol. za Vartenberků byl tento přestavěn na renesanční zámek, roku 1623 získal objekt Albrecht z Valdštejna, přibyla i nová kaple. V roce 1720 byly Zvířetice zapáleny bleskem a opuštěny.

Šplháme ještě na věž. Památkáři tady postavili schody, takže se lze dostat až na samotný vršek. No, je to pěkně vysoko.

Tak na 5. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtete dál ...

Vítejte na 6. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróška dojeli a co jsme přitom zažili.

Raději pojďme rychle zpátky.

Jsem docela ráda, když jsme zase dole na pevné zemi.

Hrad je ze tří stran chráněn vysokým břehem, má obdélníkový půdorys s rozlehlým nádvořím a torzo hlavní věže slouží jako rozhledna. Otevírá se odtud nádherný výhled na Pojizeří.

Pak sjíždíme dolů a pokračujeme dál po silnici. V Malé Bělé zastavujeme u restaurace. Přitáhla nás vůně linouců se zevnitř. A tak jsme si uvědomili, že máme vlastně docela hlad.

Tak na 6. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 7. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Výborně jsme se napapali. Během odpočinku po jídle dospěl hovor k tomu, že jsme s Martinem páni tvorstva. Markéta této myšlenky v podstatě neodporuje, ale Terka ve své mladické nerozváženosti má dojem, že tomu tak není. Však ono to její prohlédnutí ještě přijde.

Dig.

No nic, já myslím, že moudrý ten, kdo mlčí. My si totiž myslíme opak. Teda, ne že bych měla potřebu se hádat o to, jestli je pánem tvorstva muž, nebo žena. Ale slyšela jsem takovou jednu historku¹. (prosim vás, ta jednička znamená, že tu historku najdete na konci zprávy) A jestli si teda pánové myslí, že jsou páni tvorstva, je lepší je v této domněnce nejen nechat, ale co víc, ještě je v tom utvrzovat. Neboť, ale to jenom mezi námi děvčaty, muži jsou hrozně ješitní a když je pochválíte, jak jsou strašně důležití, dělá jim to moc dobře.

Mrk.

S Martinem jsme to ještě rozebrali a došli k závěru, že jako muži jsme rádi, když si nějaká ženská všimne, jak krásně panujeme tvorstvu, ale i bez toho se dá žít.

Platíme a jedeme. Do Kláštera Hradiště nad Jizerou je to v pohodě. A tam začíná dlouhé a nehezské stoupání. Pak jedeme několik kilometrů víceméně po rovině. Neprší, ale je taková klasická

Tak na 7. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtete dál ...

Vítejte na 8. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

podzimní obloha. Zamračeno, šedivo, mlhavo. Sjíždíme po neuvěřitelně rozbité silnici. To to stoupání teda stálo za to! Projíždíme nádherným zapomenutým údolím

a potom už přijíždíme na hlavní. Kluky chytla nějaká lítavá nebo co, takže zmizeli kdesi vepředu. Co jsme projížděli tím údolím, docela se setmělo a teď je už úplná tma. V Olšíně jsme ještě chvíli váhali, jestli jedeme správně, ale pak už projíždíme Hamrem, kolem rybníků a po nějaké době jsme ve Stráži pod Ralskem. Dig.

Kluci si naštěstí pamatují cestu k Honzovu paneláku. To je dobře, protože já ne. Zvoníme a jsme přivítáni Honzou a jeho přítelkyní Lenkou. Zaparkovali jsme kola před vchodem do paneláku a začaly dohady, čí kolo zůstane ve sklepě a čí se povleče nahoru. Mezitím se tady motá nějaká rodinka, stěhují kytky, no docela slušně si překážíme. Nakonec je to tak: moje a Terčino kolo zůstává ve sklepě a Dig a Martin vláčí svoje miláčky do třetího patra. Do výtahu se totiž nevejdou. Jsme usazeni v obýváku a začíná se připravovat večeře: grilovaná kuřecí stehýnka. Za chvíli to v bytě krásně voní. Přestože nemáme ani moc hlad, už se těšíme. Kuřátko je výborné, pivo a víno taky. Po večeři sedíme a povídáme. Vyprávíme zážitky z cest a s Honzou vzpomínáme na studentská

Tak na 8. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 9. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróška dojeli a co jsme přitom zažili.

léta. Blíží se půlnoc a pomalu by to chtělo jít spát. Zítra jedeme do Prahy a je to přeci jenom kapku z ruky. Uléháme s Digem na rozkládací postel do obýváku a Martin s Terezou do kuchyně na gauč. Martin se moc těší na to, až uhoří třetí hodina ranní, že půjde zkontrolovat ledničku. (viz výprava Furt necestou) Tak a teď už doopravdy dobrou noc ... Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Stráž p.R	45.0	5701	75.7	16.9	19 - 10

Ráno 29.10. neděle

Strašná noc pod jednou peřinou.

Dig.

No no, vždyť jsem Ti jí skoro celou přenechala a napůl spala pod růžovou pokrývkou.

Mrk.

O peřinu nešlo, ten gauč byl příšernej. Nějak se mi na něj nepodařilo narovnat svoje unavené kosti. Výsledně se mi spalo podstatně hůř, než někde v lese na kořenech, šíškách a kamení. Akorát tady bylo teplo. (Honzo promiň).

Dig.

Vstáváme. Tedy skoro.

Tak na 9. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 10. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Tak teď vstáváme.

V noci nastal přechod na zimní čas. Neděle je tedy o 60 minut delší. Máme o hodinu víc času na návrat do Prahy. Snídáme, balíme, kluci snáší kola z třetího patra a odjíždíme. Pojedeme bývalým vojenským prostorem. Honza nám poradil, jak se dostaneme ke 100hánku (pozoruhodný kopec se zříceninou skalního hradu v prostoru Ralsko) jinak než zpátky po stejné silnici na Hamr. Tak tedy jedeme. Svítí sluníčko a slibuje hezký den. Po několika kilometrech vjíždíme do bývalého vojenského prostoru. Jenom stará závora prozrazuje, že do těchto míst byl v minulých letech přístup jen na povolení. Díky tomu zůstala zde, v prostoru zhruba 100 km², neporušená příroda.

Tak na 10. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 11. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Jsou tu kopce, skály, lesy a potůčky. Skoro nikdo o tom neví. Také tam můžete najít municí ještě z dob vojenských cvičení. Ale určitě tam lze zabloudit, protože tudy vede spousta cest a cestiček, asfaltových silnic nebo jenom vyšlapaných pěšinek a nikde žádné orientační cedule ani značky. A na mapě je jich tak slabá třetina. No prostě paráda. Cestou nás předjíždí jen pár aut. Na 100 Hanek (tak to napsal Dig) nejdeme. Není čas. Museli bychom chvíli hledat a do Prahy je to ještě daleko. Třeba někdy příště... Ted' raději pokračujeme. Po prudkém stoupání vyjíždíme na náhorní plošinu. Je to tu fakt úžasné. Vidíme v dáli horu Ralsko a o pár stupňů doprava Ještěd. Najednou je před námi vjezd do obory. Cestou vidíme i několik srnek.

Jedeme docela svižně a já doufám, že jedeme správně. O tom jsme se mohli přesvědčit až vjezdem do Kuřívod. Tady je to taky všechno rozbité, pomlácené a opuštěné. Dig vzpomíná na vojenská léta a na cvičení zde strávená. Jedeme dál, do Bělé pod Bezdězem.

Tak a jsme tady a chtělo by to oběd. Za jedno už máme najeto pár kilometrů a za druhé je tohle pravděpodobně poslední šance navštívit rozumnou hospodu, tedy i sezobnout nějaké jídlo.

Tak na 11. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 12. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróška dojeli a co jsme přitom zažili.

Jenže, díky časovému posunu, ještě není poledne a jedna hospoda je ještě zavřená, druhá se nám nelíbí a teprve na náměstí jsme zapadli do restaurace u hotelu. Výborně jsme se najedli a mažeme dál. Terén se srovnal, jedeme víceméně po rovině. Až do Dolního Cetna. Tam začíná krátké, prudké stoupání a pak už jenom přejezd polabské nížiny. Už z Mečeříže je vidět Žižkovský vysílač. Jede se bezvadně, kilometry přibývají a my se přibližujeme ku Praze. Máme skvělý čas. Vypadá to, že do osmi budeme doma a ještě s rezervou. V Sudově Hlavně jsme špatně odbočili. A díky tomu jedeme po stejné trase, jakou jsme přijížděli. Zajíždka to není, jenom musíme zase projet Brandýs nad Labem. Na jednom políčku ještě mají salát a kedlubny. Mám sto chutí si jednu utrhnout, ale Dig se na to nějak netváří.

V Brandýse nad Labem se ozývá Martin, že prý by něco zbodnul. Koukám na tachometr: 50 kilometrů v kuse bez zastávky. No to si zasloužíme malou svačinku. Zajíždíme na louku k řece a ládujeme se čokoládou a sušenkami. Pozorujeme padající listí a houfující se ptáky. Tak to už je definitivní konec léta...

Když pak zase vyjíždíme, setmělo se. Ploužím se tmou za ostatními. Nějak mi to nejede. Asi mám zase prasklej drát nebo tak něco. No ještě, že už jsme doma. Právě jsme minuli ceduli Praha, teď jenom projet kolem rybníků, po panelové cestě a vyšlapat kopec (pěšky samozřejmě) u třešňovky. To už jsme ale opravdu a definitivně doma. Sláva nazdar výpletu, nezmohli zme, huš jsme tu. Tak a poslední letošní víkendová výprava je za námi. Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	49.5	5807	105.7	16.8	11 - 9

Celková technická data

Účast: 4 dobrodruzi - Terka, Martin, Markéta, Dig

Oficiálně přiznaná kilometráž: 226 km

Příště: Uzavírání cest

Vítejte na 13. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Pátek

Praha – Žižkov

Praha-Černý

Most

Radonice

Zápy

Brandýs n.

Labem

Stará Boleslav

Ovčáry

Všetaty

Byšice

Košátky

Sobota

podél trati

Střížovice

Kropáčova

Vrutice

Sušno

doprava

Hřivno

doleva

Chotětov

Jizerní Vtelno

přes Jizeru

Zámostí

Čejetičky

Mladá Boleslav

podél Jizery

Debř

přes Jizeru dál a

podél trati

Josefův Důl

Podhradí

zřícenina

Zvířetice

zast. Bakov n.

Jierou.

podél trati

Malá Bělá

Branka

Hradiště n.

Jizerou

(Kláštěr)

Jivina

pravý severní

výjezd (ne po z.t.z.)

Neveklovice

Strážišťe

Kozmice

Vápno

Vystrkov

doleva, po 2 km

potok, za potokem

doprava

Vlachové

Zábrdí

Osečná

doleva

Lázně Kundratice

Chrastná

Hamr

Stráž p. Ralskem

Energetiků 308

0425/851 646

Neděle

Hamr

doprava

zřícenina

skalního hradu

Stohánek

Olšiná

doprava

Židlov

Kuřivody

Bělá p. Bezdězem

Plužná

před Březinkou

doleva

Katusice

Kováň

podél potoka

Dolní Cetno

Bezno

Chotětov

Hřivno

Dolní Slivno

Slivínko

Mečeříž

Kostelní Hlavno

doprava

Sudovo Hlavno

Ovčáry

Kostelec n.

Labem

Mratín

doleva

Sluhy

Veleň

Přezletice

Praha – Vinoř

Praha – Černý

Most

Žižkov

Tak na 13. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...

Vítejte na 14. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

Vysvětlivky:

Historka

¹Jednoho dne v ráji Eva zavolá Boha.

„Bože, mám problém.“

„Co se děje?“

„Bože, vím, že sebou jsem stvořena já a pro sebe mám tuto úžasnou zahradu se všemi krásnými zvířaty a tím rozpustilým komickým hadem, ale já prostě nejsem šťastná.“

„Pročpak?“ zeptá se jí hlas shůry.

„Jsem hrozně opuštěná a z jablek už se mi dělá zle, jenom na ně

pomyslím.“

„V tom případě mám řešení - stvořím ti muže.“

„Co je to muž?“

„Tenhle muž bude zkažené stvoření se spoustou špatných rysů. Bude lhát, podvádět a bude ješitný. Jednoduše, bude to s ním těžké. Na druhou stranu bude větší, rychlejší a bude rád lovit zvířata. Bude vypadat hloupě, když se probudí, ale protože sis stěžovala, vytvořím ho tak, aby uspokojil tvé fyzické požadavky. Bude omezený a bude se rád oddávat dětinským věcem jako boj a kopání do míče. Nebude příliš chytrý a bude často potřebovat tvoje rady.“

„To zní skvěle. V čem je háček?“

„Mno, můžeš ho mít pod jednou podmínkou.“

„Co je to?“

„Jak již bylo řečeno, bude pyšný, arogantní a bude sám sebe nezměrně obdivovat.....takže ho musíš nechat si myslet, že byl stvořen první.“

Bude to takové malé tajemství mezi námi.....děvčaty.“

Vítejte na 15. stránce. Dozvíte se tu, jestli jsme do toho Gróska dojeli a co jsme přitom zažili.

© Hell's Tour+ 2000
„D“ & „Ma“
Neprodejné

Tak na 15. stránce jsme bohužel pořád ještě v Čechách Ale čtěte dál ...